

References

1. Rudnyts'ka O.P. Pedagogika: zahal'na ta mystets'ka : navch. posib. / Rudnyts'ka Oksana Petrivna. – Ternopil' : Navchal'na knyha. – Bohdan, 2005. – 360 s.
2. Stulova H. P. Razvytye det-skoho holosa v protsesse obuchenyya penyyu / H.P. Stulova. – M.: Prometey. – 1992. – 270 s.
3. Yutsevych YU.YE. Muzyka. Slovnyk-dovidnyk / YU.YE. Yutsevych. – Ternopil' : Navchal'na knyha – Bohdan, 2003. – 352 s.

Лю Цзин. Формирование когнитивно-рефлективного компонента вокального слуха подростков на оценочно-конструктивном этапе эксперимента

Статья раскрывает оценочно-конструктивный этап формирования когнитивно-рефлективного компонента вокального слуха подростков. Раскрыта система методических мероприятий, направленных на формирование певческой подготовленности подростков к анализу вокально-исполнительских действий. Раскрыты пути накопления учащимися музыкально-вокального тезауруса и эффективного развития умения осуществлять слуховую координацию вокального звука в процессе исполнительской деятельности.

Ключевые слова: оценочно-конструктивный этап; формирование когнитивно-рефлективного компонента; вокальный слух, подростки, музыкальное обучение, эксперимент.

Liu Jing. Formation of the cognitive-reflective component of vocal hearing of adolescents at the estimated constructive stage of the experiment

The article reveals the evaluation-constructive stage of the formation of the cognitive-reflective component of the vocal hearing of adolescents. A system of methodical measures aimed at shaping the singing preparedness of adolescents for the analysis of vocal and performing activities is disclosed. The ways of students' accumulation of musical-vocal thesaurus and effective development of the ability to carry out auditory coordination of vocal sound in the process of performing activities are revealed.

Key words: estimated and constructive stage; formation of a cognitive-reflective component; vocal hearing, teenagers, musical training, experiment.

Стаття надійшла до редколегії 30.04.2018

УДК 373.21

Тетяна ЛІСОВСЬКА

*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри дошкільної освіти*

*Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського,
м. Миколаїв, Україна*

e-mail: ta.lisovska@gmail.com

ІДЕЇ В. СУХОМЛИНСЬКОГО В МУЗИЧНО-ЕСТЕТИЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

У статті автор висвітлює погляди видатного педагога В. О. Сухомлинського на проблему формування музично-естетичної підготовки майбутніх фахівців. Здійснено детальний аналіз підходів науковців щодо визначення сутності та структури готовності до педагогічної діяльності. Уточнено, що підготовленість фахівця дошкільної освіти означає набуття ним знань, умінь, досвіду, настанов на утворення необхідних мотивів, надання психічним процесам і властивостям особистості таких особливостей, які забезпечать йому можливість ефективно здійснювати педагогічну професійну діяльність.

Ключові слова: підготовка, готовність, майбутній вихователь, дошкільна освіта, початкова освіта, наступність.

У сучасному освітньому просторі існують певні напрямки педагогічної діяльності, що сприяють розвиткові нагальних проблем сьогодення. Одним із актуальних освітніх завдань є забезпечення у молоді цілісної наукової картини світу та сучасного світогляду. У зв'язку з цим, надзвичайно важливим і корисним залишається досвід ви-

датних педагогів, науковців, перевірений часом, що допомагає вирішувати актуальні питання, котрі виникають у навчанні та вихованні. Серед них, окреме місце посідає особистість Василя Олександровича Сухомлинського, педагогічними ідеями якого керуються сучасні педагоги. Використання здобутків його творчої праці допомагає їм досягти

високого рівня професійної майстерності, зберігаючи та примножуючи безцінний скарб педагогічної мудрості науковця.

Професійне становлення спеціалістів – складний і тривалий процес, який здійснюється впродовж усього періоду навчання студентів у ЗВО.

Глибокі соціально-політичні, духовні й економічні зрушення, що відбуваються в суверенній, демократичній Україні, спонукають до реформування системи освіти, що має забезпечити умови розвитку й реалізації кожної особистості, пріоритетність загальнолюдських цінностей, формування поколінь, здатних навчитися протягом життя, створення й розвиток цінностей громадянського суспільства. Вирішити ці завдання спроможний педагог із яскраво вираженими творчими здібностями, здатний до організації своєї професійної діяльності на інноваційному рівні, тому сьогодні проблема підготовки майбутніх фахівців до професійної діяльності має важливе педагогічне й соціальне значення.

Наразі в педагогічній науці активно обговорюється проблема формування у майбутніх фахівців підготовки до діяльності за обраним фахом. Формування образу майбутнього фахівця, що відповідає потребам суспільства і вимогам до певної спеціальності, сьогодні є одним з фундаментальних завдань сучасної педагогіки вищої школи.

Питання професійної діяльності та підготовки фахівців до неї розглядаються в сучасних наукових дослідженнях вітчизняних та зарубіжних учених, здебільшого в галузі педагогіки, теорії та методології вищої освіти. Проблема професійної підготовки фахівців дошкільного профілю в педагогічних вузах є об'єктом уваги як теоретиків педагогіки вищої школи, так і педагогів-практиків. Це зумовлено тим, що діяльність вихователів закладів дошкільної освіти – особливий вид професійної діяльності, зміст якої передбачає необхідність мати глибокі педагогічні знання, розвинуті організаторські здібності, володіти вміннями творчо здійснювати виховний процес з урахуванням психології дитячого колективу, соціальних, сімейних умов, у яких зростає і виховується підростаюче покоління.

Низка наукових досліджень (О. Абдуліна, В. Загвязинський, Н. Кузьміна, А. Маркова, Л. Мітіна, В. Сластьонін та ін.) засвідчили: що на сучасному етапі розвитку педагогічної науки триває не тільки пошук нових способів здійснення професійної підготовки майбутнього фахівця, але й переосмислення вже відомих. Це з необхідністю передбачає уточнення змісту понять, що описують і характеризують професійну підготовку майбутніх педагогів у закладі вищої освіти щодо його структурних і результативних складників.

У дослідженнях науковців (В. Андрущенко, Г. Атанов, В. Бондар, І. Зязюн, Б. Корольов, О. Мороз, С. Сисоєва та ін.) наголошується на необхідності підготовки фахівців нової генерації, спроможних адаптуватися до швидкоплинних змін у професійній діяльності, самостійно поповнювати професійні знання та збагачувати власний професійний досвід упродовж усього життя. Якість професійної підготовки педагогів дошкільного фаху зумовлює рівень освіченості і вихованості майбутнього покоління. На цьому акцентують увагу вчені, розглядаючи різні аспекти проблеми удосконалення змісту підготовки фахівців дошкільної освіти та фахового становлення майбутнього вихователя (Л. Артемова, Г. Беленька, А. Богуш, З. Борисова, Н. Голота, Н. Грама, Т. Жаровцева, Л. Загородня, Н. Денисенко, Е. Карпова, Н. Лисенко, Т. Поніманська та ін. [4, 6 – 8]).

Сутність підготовки педагога-музиканта, шляхи її здійснення розкрито у працях Я. Бурлаки, С. Нечай, Г. Падалки, О. Радиної, Т. Танько та ін. Стрижневим висновком наукових праць є переконання, що система підготовки фахівців-музикантів для сучасного закладу дошкільної освіти має орієнтуватися, з одного боку, на особливості музичного мистецтва як виду діяльності, з другого – на можливості дітей дошкільного віку. Проблемі розвитку музично-педагогічної підготовки вчителів і вихователів дошкільних закладів присвячено наукові дослідження І. Ларіної, Л. Руденко, Р. Савченко, Т. Танько, М. Чернявської та ін. Науковці наголошують на необхідності формування психологічної готовності музичних педагогів до професійної діяльності (О. Мазаненко), висвітлюють питання про сутність професійної компетентності музичних керівників (І. Байкова), пропонують методичні рекомендації для вихователів і музичних керівників задля ознайомлення дітей зі звичаями та обрядами українського народу (О. Барабаш).

Поняття «підготовка» трактується як: по-перше, як навчання, передання необхідних для чого-небудь знань і, по-друге, як запас знань, отриманих у процесі навчання чому-небудь; запас знань, отриманих ким-небудь; загальний термін, що вживається в даному випадку до прикладних завдань освіти, коли мається на увазі освоєння соціального досвіду з метою його подальшого застосування для виконання специфічних завдань практичного, пізнавального або навчального плану, в основному пов'язаних з певним видом в тій чи в тій мірі регулярної діяльності. Термін вживається в двох значеннях: а) навченість – формування готовності до виконання майбутніх завдань; б) готовність – наявність компетентностей, знань і умінь,

необхідних для виконання поставлених завдань [2, 272].

С. Вишнякова трактує поняття «підготовка» як дії, спрямовані на вироблення в людини навичок, передання їй знань і формування життєвої позиції, необхідних для працевлаштування за певною спеціальністю, групою споріднених спеціальностей або для роботи в якій-небудь галузі [1. 235].

Професійна підготовка – це особливий процес, метою якого є спеціально організоване передавання людині знань, умінь, навичок, ціннісних орієнтацій, у результаті освоєння яких вона може бути готовою до виконання певної професійної діяльності.

Система професійної підготовки повинна будуватися з урахуванням необхідності формування всіх її компонентів у взаємозв'язку і у своєму складі повинна мати всі необхідні для їх формування напрями освітньої роботи. При цьому, виходячи з закономірностей поєднання в змісті педагогічної готовності загального, особливого та індивідуального, можливо визначити принципи і умови організації процесу підготовки студентів до майбутньої професійної діяльності.

Професійне становлення майбутнього педагога – це складне й багатовимірне явище перетворення особистості, починаючи від часу її студентства і до педагогічної діяльності. В цьому явищі можна виділити такі процеси:

- виникнення в особистості таких професійних якостей, яких у неї не було, але які відповідають найголовнішим вимогам, що їх висуває професія;
- розвиток професійної культури, на якому професійні якості вже сформовані, але професійна діяльність не набула завершеної форми;
- рух і розв'язання суперечності між наявними рефлексивними уявленнями, способами мислення, знаннями, вміннями й навичками педагогічної діяльності та браком досвіду їх реалізації на практиці, між минулим досвідом особистісного розвитку (здобуття знань, набуття педагогічної техніки, умінь і навичок) і майбутнім розвитком педагогічної майстерності та професійної культури, між двома етапами усвідомлення свого Я: Я – студент, що опановує педагогічну професію» та Я – педагог, що навчає й виховує».

Професійне становлення майбутнього фахівця ґрунтується на його громадському та особистісному досвіді, тому опанування професії й розвиток професійних якостей, крім засвоєння певних когнітивних схем, умінь, систем предметних значень, спеціальних засобів мислення, передбачає

глибокі перетворення структур суб'єктивного досвіду. Важливе значення для професійного становлення майбутнього педагога має розвиток і збагачення його рефлексивних уявлень про себе як професіонала, що визначає ставлення педагога до професійної діяльності та характер її здійснення. Спеціалісти єдині в думці, що кожна людина як особистість може реалізувати покладені на неї функції, якщо самостійно усвідомить сенс життя й невинно вдосконалюватиме свою свідомість і професійні якості, своє ставлення до світу й самої себе. Незважаючи на різноманіття профілів педагогічної професії, загальне у них одне – підготовка компетентного, який володіє необхідними теоретичними і практичними знаннями, вміннями педагога. Але сьогодні потрібно посилити увагу на місце культури і музичного мистецтва в освіті педагога, щоб забезпечити не тільки високий рівень професійної підготовки, але й «загальний» рівень культури, відповідну сучасним вимогам художньо-естетичну підготовку, яка неможлива без таких елементів професійної освіти як культура, мистецтво, музика. Реформування освітньо-виховного процесу та підвищення його ефективності у вищих різних країн світу, зокрема України вимагає розробки нових форм навчання, створення прогресивних технологій, що забезпечують формування в молоді таких якостей, як самодостатність, здатність до самореалізації, креативність, ініціативність та комунікативність. Потрібні рішучі зміни до того, щоб на студента дивилися не лише як на майбутнього фахівця, а як на освічену, розвинену, благородну, інтелігентну людину. Безперечно, ця людина повинна бути професіоналом, але це лише один із аспектів її цілісного буття. Утвердження погляду на майбутнього фахівця як цілісної особистості, розуміння важливості духовної гармонії всієї людської життєдіяльності повинно стати основою модернізації вищої мистецької освіти. Тобто система підготовки фахівця повинна бути спрямована на формування багатогранної, духовної, культурної, емоційно багатой, зі стійкою світоглядною позицією, етичними установками особистості фахівця.

Одним із важелів, що визначає напрям культурного розвитку людства є мистецтво. З огляду на це в національній стратегії розвитку освіти в Україні на 2012-2021 роки наголошується на необхідності посилення впливу музичного мистецтва на виховання і розвиток особистості.

З позицій сучасних надбань мистецтвознавчої, психологічної та педагогічної наук музично-естетичне виховання й навчання дітей та молоді потребує розв'язання багатьох художньо-педагогічних проблем, нагальними серед яких є створення нових теоретичних розробок, ефективних методик і педагогічних технологій.

Науковці з різних галузей науки займаються вивченням сутності та змісту окремих компонентів музичної діяльності – музично-навчальної мотивації, структури музикальності, музично-творчого потенціалу, музичної компетентності тощо. Адже, музика «може показати мільйонам людей те, що робиться в душі однієї людини і одній людині відкрити те, чим наповнена душа всього людства [5].

Професійна діяльність фахівця закладу дошкільної освіти покликана вирішувати важливі завдання виховання дітей, залучення їх до світу художніх цінностей, формування естетичного ставлення до довколишньої дійсності та мистецтва, розвитку творчого потенціалу. Василь Олександрович Сухомлинський, виходячи зі свого багаторічного творчого педагогічного досвіду, дійшов висновку, що педагог має бути не тільки наставником, а насамперед другом дітей, разом з ними переживати, радіти й засмучуватися. Відомий педагог був переконаний, що емоційно-естетичною серцевиною авторитету вихователя в очах вихованців було співпереживання душевному стану дитини. Питанням виховання цієї здатності «відчувати серцем» – однієї з найвідповідальніших сфер удосконалення педагогічної майстерності – вчений приділяв виняткову увагу.

Василь Олександрович був одним з перших українських педагогів, який комплексно вивчав та масштабно впроваджував засоби мистецтва у художньо-естетичному розвитку дітей.

«...Кожна дитина – це цілий світ, зовсім особливий, унікальний...Щира гуманність педагогіки полягає в тому, щоб уберегти радість, щастя, на яке має право дитина». При цьому педагог – яскрава особистість, що діє ефективно, вчасно й доцільно, несучи дитині красу зовнішнього світу та знання про нього, створюючи всі умови для збереження унікальності внутрішнього світу й можливості для його делікатного перетворення, якщо виникає така потреба [5].

У психолого-педагогічних дослідженнях проблемі готовності людини до виконання певної діяльності приділено значну увагу. Для дослідження особливий інтерес представляє готовність майбутніх вихователів до музичної діяльності в освітньому процесі, бо багатьма дослідниками вона розглядається як передумова ефективності будь-якої діяльності. Готовність до професійної діяльності як психолого-педагогічний феномен аналізували М. Дьяченко, І. Зимня, Л. Кандибович, А. Ліненко, О. Мороз, П. Підкасистий, В. Сластьонін, Н. Тализіна, Д. Узнадзе та ін. Готовність є істотною передумовою цілеспрямованості й ефективності діяльності. Вищий рівень її сформовано-

сті допомагає молодому фахівцеві високоякісно виконувати свої професійні обов'язки, обґрунтовано застосовувати знання, використовувати досвід, перебудовувати професійні дії відповідно до складних ситуацій. Проте формування готовності як психолого-педагогічний процес, його умови і критерії прямопропорційно залежать від змісту діяльності.

Ряд учених (М. Дьяченко, Л. Кандибович, Є. Улятовська) дійшли висновку, що готовність як професійно важлива якість особистості характеризується станом зібраності і волевиявлення самостійного виконання своїх професійних обов'язків. Її сформованість допомагає молодим спеціалістам швидко адаптуватися до реальних умов навчально-виховного процесу, перебудовувати свою діяльність при виникненні непередбачуваних ситуацій, є передумовою успішного розв'язання поставлених завдань.

Багато сучасних учених вважає, що готовність людини до певних видів діяльності можна виховувати (Л. Кондрашова), але більшість із них схиляється до думки, що вона формується (В. Дорохіна, І. Ракович, С. Корищенко, А. Ліненко, Є. Шевчук). Ми спираємося на концептуальне положення про те, що готовність як стан і як стійка характеристика особистості проявляється і формується в діяльності, і входить до її складника (А. Журкіна, С. Чистякова, М. Дьяченко, Л. Кандибович, О. Маркова, А. Міщенко та ін.). У дослідженнях цих авторів переконливо доводиться, що готовність є фундаментальною умовою успішного виконання будь-якої діяльності. Психолого-педагогічний механізм розвитку готовності до всякого виду діяльності (і зокрема до педагогічної діяльності) в узагальненому вигляді полягає в такому. Виникнення стану готовності до діяльності починається з постановки мети на основі потреби й мотивів; наявних знань, умінь і навичок; особистісних характеристик, переконань, ціннісних орієнтацій та інших психологічних якостей. Далі йде розробка плану, установок, моделей, схем майбутніх дій. Потім людина приступає до втілення готовності в предметних умовах, застосовує певні засоби й способи діяльності, порівнює хід і проміжні результати з поставленою метою, вносить певні зміни. Потрібно зазначити, що підвищення рівня готовності визначається, передусім, домінуючим мотивом, що забезпечує необхідну діяльність і спрямованість активності особистості.

Розглядаючи процесуальний рівень готовності майбутніх вихователів до музично-естетичного виховання дітей, можна стверджувати, що результативність педагога в музично-педагогічній діяльності можлива лише при оволодінні

ними комплексом практичних умінь, ефективних способів і засобів досягнення педагогічних цілей.

Організація цілісного педагогічного процесу музичного виховання і розвитку дитини в різних видах дитячої виконавської діяльності, включення творів музичного мистецтва, різних жанрів і видів, ігрової музичної імпровізації в роботу з дітьми передбачає сформованість у студентів таких умінь:

- аналізувати завдання музичного виховання і здійснювати відбір художньо-цінного музичного матеріалу з урахуванням критеріїв доступності для дітей та його педагогічної спрямованості;
- здійснювати підбір форм, методів і засобів музичного виховання, включаючи в зміст педагогічного процесу музичну імпровізацію;
- визначати найбільш ефективні способи реалізації музичної імпровізації для музичного розвитку дитини (самостійна діяльність, заняття, свята, розваги тощо);
- проектувати бажаний рівень отримання виховних результатів;
- організовувати процес музичного виховання з використанням музичної імпровізації як напрямок всебічного розвитку особистості;
- проводити аналіз і давати оцінку результатам у порівнянні з вихідним рівнем музичного розвитку і музичної вихованості дітей.

Як відомо, система освіти від дошкільної до вищої школи має великі можливості для творчого розвитку особистості. Особистість формується з раннього дитинства, тому, питання формування дитячої творчості на початковому етапі навчання набувають особливо актуального значення, «що було втрачене в дитинстві майже неможливо надогнати в більш зрілі роки», – писав В. Сухомлинський [5, 551]. Дитяча творчість має певну суб'єктивну цінність, вона необхідна, щонайперше, дітям для їхнього розвитку.

Згідно теорії В. Сухомлинського, яку підтвердила його багаторічна педагогічна практика, мелодія народної пісні породжує поетичне бачення світу. Вона ніби розкриває дітям очі на красу рідної землі, і ця краса стає ще ріднішою, і ще дорожчою. Краса музики, на його думку, є могутнім джерелом мислення. Яскраві образи, які народжуються в уявленні дитини під впливом музичної мелодії, оживляють думку, ніби спрямовують її багаточисленні струмочки в єдине русло. Саме за таких умов відбувається формування відчуття прекрасного, закладення в душі дитини найкращих рис українського народу.

У процесі сприймання, виконання музичних творів у дітей формується культурна компетент-

ність, яка є однією із важливих з підготовки дитини до навчання в умовах Нової української школи. Культурна компетентність передбачає залучення до різних видів мистецької творчості (образотворче, музичне та інші види мистецтва) шляхом розкриття і розвитку природних здібностей, творчого вираження особистості. Якщо розглядати дефініцію феномену «компетентність», то це поняття передбачає насамперед обізнаність дитини в різних галузях, тобто наявність відповідної системи, знань, умінь і навичок відповідного віку, що, по суті, і презентовано в освітніх лініях БКДО.

Як засвідчив аналіз літератури, починаючи з 60-х років ХХ століття проблема підготовки дітей дошкільного віку до школи була однією із центральних, стрижневих проблем дошкільної педагогіки і дитячої психології. Як результат систематичних досліджень у цьому напрямі й було введено в науково-освітній обіг нове поняття «дошкільна освіта» як перша ланка безперервної освіти. Питання наступності і перспективності дошкільної та початкової освіти не перший рік обговорюється серед науковців, педагогів-практиків, батьків, адже вступ до школи – особливий момент у житті дитини. Наступність – це така опора на пройдений матеріал, при якій у свідомості дитини утворюються різноманітні зв'язки, взаємодіють старі і нові знання, в результаті чого створюється система міцних і глибоких знань.

Дошкільний та молодший шкільний вік є важливими етапами особистісного зростання особистості, які створюють підґрунтя для динамічних змін у подальшому онтогенезі людини. Саме ці періоди науковці порівнюють із закладенням фундаменту в побудові будівлі, від якості і надійності якого залежатиме вся краса і велич майбутньої споруди. Дошкільний і молодший шкільний вік володіють виключною сенситивністю для музично-творчої діяльності, відрізняються надзвичайною емоційністю й допитливістю, наївно-ігровим характером пізнання, синкретичністю художнього сприйняття а також закладають основи майбутньої долі, створюючи підґрунтя для написання основного сюжету життєвого сценарію.

Сьогодні музичне виховання має здійснюватися на всіх етапах формування особистості. Виховний вплив має бути комплексним, включати різні види діяльності. Музика є природною атмосферою, що пробуджує творчу активність, розвиває естетичні здібності особистості, а також впливає на глибинні процеси внутрішнього світу дитини.

В. Сухомлинський вважав, що тільки творча особистість педагога зможе виховати творця. Він відмічав: «Ми маємо справу з найскладнішим, неоціненним, найдорожчим, що є в житті, – з людиною.

Від нас, від нашого вміння, майстерності, мистецтва, мудрості залежить її життя, здоров'я, розум, характер, воля, громадянське й інтелектуальне обличчя, її місце і роль у житті, її щастя» [5].

Творчий внесок одного з найвидатніших педагогів ХХ століття В. Сухомлинського в освітню справу важко переоцінити. Його твори є натхнен-

ням, орієнтиром для кожного педагога до плідної педагогічної діяльності, професійного самовдосконалення, постійного творчого пошуку. Кожне слово автора великої кількості наукових праць буде осмислюватися ще не одним поколінням освітян, допомагаючи їм у розв'язанні непростих педагогічних завдань.

Список використаних джерел

1. Вишнякова С. М. Профессиональное образование: ключевые понятия, термины, актуальная лексика : [словарь] / С. М. Вишнякова. – М. : НМЦ СПО, 1999. – 538с.
2. Енциклопедія професійної освіти: В 3-х т. / Под ред. С.Я. Батишева. – М.: АПО, 1999. – 440с.
3. Мартинюк М. Актуальні питання підготовки майбутніх учителів / М. Мартинюк // Рідна школа. – 2010 – № 6. – С. 40–44.
4. Нестеренко В.В. Теоретико-методологічні засади підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти в системі заочного навчання : [монографія] / В.В. Нестеренко. – Одеса : Видавництво ТОВ «Лерадрук», 2012. – 399с.
5. Сухомлинський В.О. Вибр. тв. в 5 т. – Т.5. / В.О. Сухомлинський. – К.: Рад. шк., 1977. – 639 с.

References

1. Vyshnjakova S. M. Professyonalnoe obrazovanye: kljuchevye ponjatyja, termyny, aktualnaja leksyka : [slovar] [Vocational education: key concepts, terms, actual vocabulary] / S. M. Vyshnjakova. – M. : NMC SPO, 1999. – 538s.
2. Encyklopedija profesijnoi osvity: V 3-h t. [Encyclopedia of Professional Education: In 3 t.]/ Pod red. S.Ja. Batysheva. – M.: APO, 1999. – 440s.
3. Martynjuk M. Aktualni pytannja pidgotovky majbutnih uchyteliv [Topical Issues of Preparing Future Teachers]/ M. Martynjuk // Ridna shkola. – 2010 – № 6. – S. 40–44.
4. Nesterenko V.V. Teoretyko-metodologichni zasady pidgotovky majbutnih fahivciv doshkilnoi osvity v systemi zaochnoho navchannja : [monografija] [Theoretical and methodological principles of preparation of future specialists in preschool education in the system of correspondence studies: [monograph]]/ V.V. Nesterenko. – Odessa : Vydavnytstvo TOV «Leradruk», 2012. – 399s.
5. Sukhomlynskyj V.O. Vybr. tv. v 5 t. – T.5. [Vibrate tv in 5 tons – T.1.]/ V.O. Sukhomlynskyj. – K.: Rad. shk., 1977. – 639s.

Лисовская Т. А. Идеи В. Сухомлинского в музыкально-эстетической подготовке специалистов дошкольного образования в условиях Новой украинской школы

В статье автор освещает взгляды выдающегося педагога В.А. Сухомлинского на проблему формирования музыкально-эстетической подготовки будущих специалистов. Осуществлен подробный анализ подходов ученых к определению сущности и структуры готовности к педагогической деятельности. Уточнено, что подготовленность специалиста дошкольного образования означает приобретение им знаний, умений, опыта, установок на образование необходимых мотивов, предоставление психическим процессам и свойствам личности таких особенностей, которые обеспечат ему возможность эффективно осуществлять педагогическую профессиональную деятельность.

Ключевые слова: подготовка, готовность, будущий воспитатель, дошкольное образование, начальное образование, преемственность.

Lisovska T. V. Sukhomlynskyi's ideas in musical-aesthetic training of preschool education specialists in the conditions of new ukrainian school

Professional development of specialists is a complex and lengthy process that is carried out throughout the period of students' training in the University. The profound socio-political, spiritual and economic changes that take place in a sovereign, democratic Ukraine, encourage the reform of the educational system, which should support the conditions for the development and implementation of each individual, the priority of universal values, the formation of generations able of studying throughout life, the creation and development of civil society values. A capable teacher with distinct creative abilities, able of organizing his professional activity at an innovative level is able to solve these problems, so today the problem of preparing future specialists for professional activity has an important pedagogical and social significance. The professional activity of the specialist of the institution of preschool education is designed to solve important tasks of raising children, attracting them to the world of artistic values, forming an aesthetic attitude to the surrounding reality and art, and to develop creative potential. V. Sukhomlynskyi was one of the first Ukrainian educators to study and broadly implement the means of art in the artistic and aesthetic development of children. The beauty of music, in his opinion, is a powerful source of thought. Vivid images that are born in the presentation of a child under the influence of a musical melody revive the thought, as if guiding its numerous streams in a single channel. It is under such conditions that the formation of a sense of beauty takes place, and the best features of the Ukrainian people are embodied in the child's soul. In the process of perception, listening to musical works, children's cultural competence is formed, which is one of the most important things for preparing a child to study in the conditions of the New Ukrainian School. Preschool and elementary school age are important stages of personal growth of an individual, which create the basis for the dynamic changes in the further human ontogenesis; have an exceptional sensitivity for musical and creative activity.

Key words: training, readiness, future educator, preschool education, elementary education, continuity.

Стаття надійшла до редколегії 01.05.2018